

anbragte paa Optagelseshjem, og at det maa blive et regelmæssigt Lægetilsyn, der ikke skal være afhængigt af, hvorvidt vedkommende Plejemoder har Raad til at betale en Læge eller ej. Der er ingen Tvivl om, at der er mange daarlige Plejehjem her i Landet, hvor der trænges til et lignende Tilsyn, ja, til et mere skarpt Lægetilsyn end det, som findes paa vore Børnehjem og vore Opdragelsesanstalter.

Nu jeg er ved vor Børneforsørgelse, vilde jeg meget gerne tillade mig at henvende Opmærksomheden paa den efter min Opfattelse ret rigoristiske Maade, hvorpaa Værgeraadene sine Steder tage Affære overfor de Børn, som skulle anbringes under offentlig Forsorg, og jeg tillader mig at rette den Anmodning til den højtærede Justitsminister, som jeg ser nu er kommen til Stede, om han ikke vil foranledige, at der tilgaa Værgeraadene rundt omkring i Landet en Anmodning om at undgaa at sende uniformeret Politi til de Hjem, hvorfra Børnene skulle hentes. Det sker i ikke faa Tilfælde. Det er oplyst for mig — jeg har haft Lejlighed til at undersøge Rigtigheden deraf —, at der i den aller sidste Tid, f. Eks. ude paa Østerbro, er blevet afhentet et Barn af uniformeret Politi. Der stillede en Betjent ved Hovedindgangen til Lejligheden og en anden ved Køkkenindgangen og tog Barnet med sig for at anbringe det paa Børnehjemmet. For øvrigt vare Barnets Forældre slet ikke blevne spurgt og havde heller ikke været i Forhør, der var heller ikke gjort noget Forsøg paa at føre noget Tilsyn i Hjemmet, før Barnet blev fjernet derfra. Det er ganske utilbørligt og i Strid med Lovens Aand, at man anvender uniformeret Politi. Man bør vække saa lidt Opsigt som muligt. Herregud, Børnene kunne dog i de fleste Tilfælde, for ikke at sige i alle, ikke gøre for, hvad der er sket. Barnet var i dette Tilfælde et psykisk defekt Barn, der er ingen Mening i, som det er sket flere Gange, at vække Opsigt eller samle Opløb, naar Børnene skulle afhentes.

I det hele var det ønskeligt, om alle Værgeraad optraadte saa hensynsfuldt som vel muligt, og ogsaa, om man betydede Overværgeraadene, at de burde anvende den yderste Grad af Humanitet og Hensyntagen overfor de Børn, som allerede ere komne under offentlig Børneforsørgelse. Jeg har her i min Haand Akterne, vedrørende en Dreng ved Navn Axel Wolfhagen Hofmann. Han er ved Værgeraadets Beslutning tagen under offentlig Børneforsorg og anbragt paa Børnehjem-

met „Ventegodt“ her i København, i Parentes bemærket et udmærket godt Børnehjem. Til dem, der mene, at man skal i særlig Grad have Børnehjem og Opdragelsesanstalter anbragte ude paa Landet, og at navnlig Børn fra Byerne skulle derud, vil jeg sige, at jeg tror, at naar man undersøger Forholdet, vil man naa til det Resultat, at det er det tjenligste baade for Børnene og dem, der skulle tage sig af dem, at Børnene blive i det Milieu, i den By, i det hele i de Forhold, hvorunder de hidtil have været opdragne. Princippet for „Ventegodt“ — jeg bliver nødt til at forklare det, for at de Herrer kunne forstaa den Sag — er, at der først er et Optagelseshjem, hvor Børnene observeres, hvor man gør sine Iagttagelser; dertil er der saa knyttet et Lærlingehjem. Drengene anbringes hos Mestre her i Byen, gaa paa teknisk Skole, men faa deres fulde Forplejning paa Hjemmet, hvor der i det hele føres Opsyn med dem. Og det er meget karakteristisk for dette Hjem, at der er ingen Bortløbninger eller Rømninger derfra. Det er gaaet udmærket dør. Børnene kunne anbringes i passende Lære, hvad der ikke altid kan faas paa Landet. De have deres Hjem her i Byen. Deres Forældre kunne komme og se til dem, og de kunne faa Lov til at se til deres Forældre; Forbindelsen med Hjemmet er ikke afbrudt. Der er derfor ikke den Trang eller Anledning for dem til at løbe bort, som naar de anbringes ude paa Landet mange Mile fra Byen.

Nu er der altsaa her en saadan Dreng. Han er først bleven iagttaget paa Optagelseshjemmet, derfra gaar han over paa Lærlingehjemmet — han vil gerne være Tømrer. I de 4 Maaneder, Drengen har været paa Hjemmet derude, sige Forstanderen og de andre, der ere knyttede til Hjemmet, har der ikke været det mindste i Vejen med ham, det var en udmærket Dreng, de vare glade ved at have ham, og de havde en brillant Lære til ham. Men nu har Overværgeraadet givet Ordre til, at han skal bort fra dette Hjem, hvor de holde meget af ham, og hvor han befinder sig vel, og skal anbringes paa et andet Hjem. Værgeraadet, som har sørget for, at han kom bort fra sit oprindelige Hjem, er tilfreds med det Hjem, hvor han er anbragt, Direktøren for „Ventegodt“ ønsker, at han skal blive der, men det kommer ikke Overværgeraadets høje foresatte, Overinspektøren, ved: naar han bestemmer, at Drengen skal flyttes, skal han flyttes: Og hvad der gælder denne Dreng, gælder saa